[Mr. N. John Joseph.]

ക്ലസ്സിഫിക്കേഷൻ റിക്രൂട്ട്മെൻറ് രീതികളിൽനിന്നൊഴിച്ച് ഇൻസ്പെക്ടർമാരായി നിയമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The motion was, by leave of the House, withdrawn.

Motions Nos. 393 and 394.

The following motions were not moved :—

MR. N. JOHN JOSEPH :

393. To reduce the allotment of Rs. 32,599 for Inspecting Staff by Re. 1.

MR. M. KESAVA PANICKAR :

394. To reduce the total allotment of Rs. 81,532 under Demand XVII by Rs. 100.

The question that a sum of Rs. 81,532 be granted under Demand XVII—Co-operative Department was put to vote and carried and the grant was made.

DEMAND XVIII—INDUSTRIES INCLUDING CLAY REFINING AND PORCELAIN FACTORY.

MR. C. KUMARA DAS (*Director of Industries*) : Sir, I beg to move for a grant not exceeding Rs. 3,78,726 under Demand XVIII—Industries including Clay Refining and Porcelain Factory.

Motion No. 395.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA : Sir, I move that the allotment of Rs. 32,659 for direction be reduced by Rs 5.

My object in making this motion is to urge the introduction of a seheme of home industries for women Sir, the problem of unemployment has been keenly felt not only by the educated males, but also by the members of the middle class families and also by the educated women. It appears to me that if there is to be some scope for encouraging women to take to some useful industries, then it will not only afford some solution to the problem of unemployment but it will also improve the economic condition of the people. It is well-known, Sir, that the economic position of the average citizen in Travancore is very low and so it is that the Dewan has repeatedly laid stress on the importance of having some subsidiary industry for our agriculturists I am sure that the scheme contemplated by the Government will go a long way.....

PRESIDENT : The House will now adjourn and meet again at 2 o' clock.

The House rose for lunch at 1 P. M. and re-assembled at 2 P. M. with the president in the chair.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

SWEARING IN.

The following members took the oath and signed the rolls :—

1. Mr. K Madhava Kurup, (*Secretary to Government*).
2. Mr. M. Govinda Pillai, (*Anchal Superintendent*).
2. Mr. N. K. Padmanabha Pillai, (*Registrar of Joint Stock companies and Director of Registration*).

DEMANDS FOR GRANTS —(*contd.*)

DEMAND XVIII—INDUSTRIES INCLUDING CLAY REFINING AND PORCELAIN FACTORY.

Motion No. 395.—(*contd.*)

SRIMATI T. NARAYANI AMMA : Sir, it is well-known that the economic position of the average Travancorean is very low. And so it is that the Dewan has repeatedly laid stress on the importance of having some subsidiary industries for our agriculturists I am sure that the scheme contemplated by Government will go a long way in improving the economic condition of the ryots. What I say is that along with the introduction of such a scheme, steps should be taken for the encouragement of women who have got plenty of leisure to occupy themselves with some useful and profitable home industries. A scheme, under which work will be distributed among such of the women as are interested in home industries, and for which marketing facilities will be found, will, I am sure, be very much appreciated by all. I have heard that such a scheme is being worked in Mysore with remarkable success. I am sure such a scheme can be successfully worked out in Travancore also Even though it may cost some money to the Government in the initial stages, it will be an allotment for a very good purpose and the economic condition of many a middle-class family will substantially improve. With these words, I move the motion.

SRIMATI K. DEVAKI ANTHARJANAM ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നു് തൊഴിലില്ലായ്മ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പായ് നെയ്ക, കയറു് ഉണ്ടാക്കുക വസ്ത്രംനെയ്ക മുതലായ ചെറുതരം വ്യവസായങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്കു് നടത്താവുന്നതാണു്. ഈ ചെറുതരം വ്യവസായങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശരിയായ പ്രോത്സാഹനം സിദ്ധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അവയിലൊന്നുംതന്നെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്നില്ല. പിന്നോക്കസമുദായത്തിലുൾപ്പെട്ട നംപൂതിരി സമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകളും തീരെ തൊഴിലില്ലാത്തവരാണു്. പണ്ടു് മുന്നേരവും ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനുവേണ്ട ധനം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു് ധനമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് തൊഴിൽ ചെയ്യേണ്ട ശീലിക്കാത്തതിനാൽ ഇന്നു് അവർക്കു് തൊഴിലുമില്ല. ധനവുമില്ല. ഫലമായാലും ഈ അടുത്തകാലത്തു് അവരും കടിൽവ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ടു്. നംപൂതിരിസ്ത്രീകൾക്കു് ഇതിനു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Srimati K. Devaki Antharjanam.]

സൌകര്യവും സാമർത്ഥ്യവും സമയവും എല്ലാമുണ്ട്. അതിന് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം ചെയ്താൽ നംബൂതിരിസ്ത്രീകളും തൊഴിലുള്ളവരായിത്തീരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. N. JOHN JOSEPH : ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. അവശസമുദായത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ കൂലിക്കു വേലചെയ്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരാണ്. ഒരിടങ്ങഴിയൊ ന്നരയിടങ്ങഴിയൊ രണ്ടിടങ്ങഴിയൊ നെല്ലു കൂലിയുംവാങ്ങി അവരുടെ ആഹാരത്തിനും മതിയാകാതെ, കൂലിവേലയുംചെയ്തു പട്ടിണികിടക്കുന്നവരുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഗവണ്മെൻറിനും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പട്ടിണിക്കൊരു നിവാരണമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തു കുടിൽ വ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ കൊണ്ടുവരണം. അവശസമുദായങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കുടിൽവ്യവസായം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വേണ്ടിടത്തോളം ശ്രദ്ധയും ചുമതലയും വഹിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തഴകൊണ്ടുള്ള പായനെയ്ത്ത്, ഈറകൊണ്ടുള്ള കുട്ടനെയ്ത്ത് മുതലായ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളും ഇവർ പല സ്ഥലത്തും ഇപ്പോൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള വ്യവസായശാലകൾക്ക് ഗ്രാന്റു വേണമെന്നു പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചാൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ആ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുകാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവശസമുദായങ്ങൾ വ്യവസായശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന് പ്രഥമഗണനകൊടുത്തും അവരുടെ വ്യവസായശാലകൾക്കു പ്രത്യേകമായി ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തും അവരെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. ഈറ, ഓട്ടൽ, വേ, ചൂരൽ മുതലായവ വനത്തിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി ഗവണ്മെൻറ് ഫ്രീ പാസ്സ് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അവക്ക് ഒരു വർഷത്തിൽ രണ്ടോ നാലോ മാസത്തേക്കുമാത്രം വല്ല കൂലിവേലയും കിട്ടുമെന്നല്ലാതെ മറ്റുപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ യാതൊന്നുംതന്നെയില്ല. കൂലിവേലയില്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചിലർ മറ്റുള്ളവരോടു കടംവാങ്ങി ഉപജീവിക്കും. കൂടിയെടുക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽകിട്ടുന്നതുച്ചമായ ആദായം കടംവീട്ടുവകയ്ക്കുമതിയാകുന്നതുമില്ല. അതിനാൽ അവർ നിത്യദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പിരുമേട് മുതലായ തോട്ടങ്ങളിൽപോയി കൂലിവേല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽപോയി ക്രൂലിവേലചെയ്തു മിച്ചമുണ്ടാക്കാനൊരിക്കലും സാധിക്കുന്നില്ല. അവിടെ പോയാൽ മലംപനി പിടിച്ചു വളരെ അവശരായിത്തീർന്നതിനുശേഷമാണു് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ അവർ തിരിയെ വന്നുചേരുന്നതു്. കൂട്ടനാട്ടിലുള്ളവരാണു് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ സങ്കടമനുഭവിക്കുന്നവർ അവക്കു കിട്ടിവരുന്ന ക്രൂലിയും വളരെ തുച്ഛമാണു്. അതുകൊണ്ടു് അവരുടെയിടയിൽ കുടിൽവ്യവസായം ഏർപ്പെടുത്തി ഗവണ്മെൻറു് അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അവശസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവക്കു രക്ഷകിട്ടും എന്നുമാത്രമല്ല രാജ്യത്തിനു മൊത്തവും ഭാഗ്യവും സിദ്ധിക്കുന്നതാണു്. എന്നാൽ കുടിൽവ്യവസായത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അവശസമുദായക്കാരെ മറ്റു സമുദായക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇട്ടു് കഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും അവരുടെ ശ്രമഫലംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തെ മറ്റുള്ളവർ എടുക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അവരെ പ്രത്യേകമായി പരിശീലിപ്പിച്ചു് കുടിൽവ്യവസായം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് ഈ രാജ്യത്തെ അവശരുടെ നിത്യദാരിദ്ര്യത്തെ നിവാരണംചെയ്യണമെന്നു് ഗവണ്മെൻറിനോടും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധികൃതരോടും ഞാൻ പ്രത്യേകമായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി അവശസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട കുട്ടികളെ അവിടെ ചേർത്തു് പഠിപ്പിക്കുകയാണു് പിന്നീടു് അത്യാവശ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് ക്രൂലിവേലയും കൂലിതൊഴിലും ഇല്ലാത്ത അവശസമുദായത്തിൽപ്പെട്ട സാധുക്കൾക്കു് ക്രൂലിവേലയും തൊഴിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു് അവരുടെയിടയിലുള്ള കുട്ടികളെ എടുത്തു് പഠിപ്പിക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI (*Nominated*) : സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. രാജ്യക്ഷേമത്തെ സാരമായി നിലനിറുത്താൻ കഴിയുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വകുപ്പാണു് നമ്മുടെ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു്. ഇവിടത്തെ വ്യവസായപോഷണത്തിനു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ഇന്നത്തെനില തീരെ പരിമിതമാണു്. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധികൊണ്ടു് നാട്ടിൻെറ നന്മ നിലനിറുത്താൻ ധാരാളം കഴിയുന്നതാണു്. ഇപ്പോൾ പലതരത്തിലുള്ള തൊഴിലുകളും നമ്മുടെ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും നടത്തുകയും അതെല്ലാം പൊതുവെ ജനക്ഷേമകരങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. വീവിംഗ് പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. T. Kesavan Sastri.]

രാജ്യത്തെ തെക്കൻ ദിക്കുകളിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും ജനോപയുക്തങ്ങളായ സഹായങ്ങൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും സദയംചെയ്യപ്പോരുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പലസ്ഥലങ്ങളിലും, തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു പൊതുജനങ്ങൾ വീവിംഗ് സ്കൂളുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിൻെറ ആദിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന വീവിംഗ് പാട്ടിയെ അയച്ച് അവക്ക് വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകയും സദയം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അത് ഗണ്യമായ ഒരു സഹായമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ആണറബിൾ മെംബർ മി. ജാൺജോസഫ് പറയുന്നതുപോലെ തൊഴിലില്ലായ്മകൊണ്ട് ക്ലേശപ്പെടുന്നത് അവശജനങ്ങളാണ്. അതിനാൽ മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും, വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലും, തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലും അവശജനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വീവിംഗ് പാട്ടിയെ അയച്ച് വ്യവസായ പരിശീലനത്തിനുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ ഏതാനുംസ്ഥലങ്ങളിൽ അവശജനങ്ങളുടെ സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ വഴിയായി ഈ വിഷയത്തിൽ വേണ്ട പ്രവർത്തികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും വീവിംഗ്പാട്ടിയെ അയച്ച് വേണ്ട സഹായംചെയ്താൽ അത് തൊഴിലില്ലായ്മകൊണ്ട് സങ്കടപ്പെടുന്നവർക്ക് സ്മരണീയമായ ഒരനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതാണ്.

വേലചെയ്താൽ തക്കതായ കൂലിയില്ലാതെയും ശരിയായരീതിയിൽ ജീവിതവൃത്തികഴിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയും സങ്കടപ്പെടുന്നയാളുകൾ പുലയർ പറയർ മുതലായ സമുദായക്കാരാണ്. എവിടെനോക്കിയാലും അവശജനങ്ങളാണ് ദാരിദ്ര്യാത്തികൊണ്ട് ക്ലേശപൂർണ്ണമായ നാളുകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജിയും ഗവണ്മെൻറും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേയും ഉപര്യുപരി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ശ്രദ്ധിച്ചുകാണുന്നതിൽ എനിക്ക് അത്യധികമായ സന്തോഷമുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജി അവർകൾ ഈ രാജ്യത്തു വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയേയും കാർഷികാഭിവൃദ്ധിയേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നവിഷയത്തിൽ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും നിഷ്കർഷകളും കൈക്കൊണ്ടുകാണുന്നതിൽ ഭാവിയിൽ തിരുവിതാംകൂർ കാർഷികാഭിവൃദ്ധിയിലും വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയിലും മുന്നിട്ടവന്ന് ഇതരസാമന്തരാജ്യങ്ങളെ ജയിക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞ്ചൻറിൻറെയും ദിവാൻജി അവർകളുടേയും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധികൃതരുടെയും ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നതിന് താല്പര്യപ്പെടുന്നുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സമുദായപ്രാതിനിധ്യവാദം കൂടാതെ പറയത്തക്കതായി വല്ല വിഷയവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ഒന്ന് കുടിൽവ്യവസായത്തെക്കുറിച്ചുണ്ട്. പുലയൻ പറയൻ സവർണ്ണൻ അവർണ്ണൻ കുബേരൻ കുചേലൻ ഹിന്ദു അഹിന്ദു എന്നുള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ആവശ്യമുള്ളതാണ് ഈ കുടിൽവ്യവസായം. തിരുവിതാംകൂറിലെ പണക്കാരായ സമുദായക്കാർക്ക് കുടിൽവ്യവസായത്തെക്കാൾ മറുവ്യവസായങ്ങൾ വല്ലതാണെങ്കിലും താഴ്ന്നതരം സമുദായക്കാർക്ക് കുടിൽവ്യവസായമാണ് വളരെ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്നു വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ വല്ല കുടിൽ വ്യവസായങ്ങളും നടത്തുന്നവിഷയത്തിൽ ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാരാണ് ശക്തിയായ തടസ്സക്കാരായിക്കാണുന്നത്. നാട്ടുമരുൽ, ഈറ മുള മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്ന് കുടിൽവ്യവസായം നടത്തി ഉപജീവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പറയർ മുതലായ താഴ്ന്നജാതിക്കാർ ഈ ഫാറസ്റ്റ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ നിമിത്തം അവരുടെ കുടിൽ വ്യവസായത്തിൽനിന്നു പിൻമാറേണ്ടിവന്നിരിക്കയാണ്. വേയ്പോലെയുള്ള ഒരു സാധനത്തിൻെറ നാരുകൊണ്ട് പലരും ചില സാധനങ്ങൾ നെയ്തുണ്ടാക്കിവന്നിരുന്നു. ആ സാധനങ്ങളും ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. ഈ നാരു കിട്ടാവുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ റിസർവിനകത്താണധികമുള്ളത്. ആ വക വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിനു യാതൊരാദായവും ലഭിക്കുന്നില്ല. അതിൻെറ ഇല വളത്തിനു കൊള്ളാമായിരിക്കാം എന്നല്ലാതെ മറെറാരുപയോഗത്തിനു കൊള്ളാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ ആ സാധനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ആദായമുണ്ടാക്കി ഉപജീവനംനടത്തുന്നതിനു ഈ സാധുക്കളെ ഫാറസ്റ്റുകാർ അനുവദിക്കുന്നില്ല. കുടിൽവ്യവസായം നടത്തുന്നതിനാവശ്യമുള്ള പല സാധനങ്ങളും റിസർവിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അവയെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഫ്രീപാസ്സു കൊടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മുറുങ്ങിയതോതിൽ വിലക്കു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ ഇവിടെ തുടങ്ങിയകാലത്തു് ...

PRESIDENT: At present we are dealing with the question of home industries for women. So, the reference to the Sales Depot is not quite in order.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, സ്ത്രീകളുടെയിടയിൽ തയ്യൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രത്യേകവകുപ്പ് സെയിൽസ്ഡിപ്പോയിൽ നടത്തുന്നുണ്ട്. സെയിൽസ് ഡിപ്പോ തിരുവനന്തപുരത്തുമാത്രം തുടങ്ങുന്നതായാൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾക്കു അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലല്ലോ അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. സെയിൽസ്ഡിപ്പോ തുടങ്ങിയകാലത്തു് ഈ വാദം പറയുകയും നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കോഓപ്പറേറിവ് സംഘങ്ങൾ വഴിയായിട്ടോ പ്രയിഫറൻഷ്യൽ സികരം വഴിയായിട്ടോഗവൺമെന്റു നേരിട്ടുനടത്തിയൊ പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്രദമായവിധം ക്രൂതലായി സെയിൽസ്ഡിപ്പോകൾ സ്ഥാപിച്ചുതരാമെന്നു ഗവണ്മെന്റു വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തിട്ട് നേരേചൊവ്വേയല്ല ബാംബേയിലാണ് അന്നങ്ങിനെ വാഗ്ദാനംചെയ്തിരുന്നവോ എന്നുള്ള സംഗതി അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റു പ്രൊസീഡിംഗ്സിൽ നോക്കിയാൽക്കാണാം. അന്നത്തെ വാഗ്ദാനം നിറവേറിയില്ലാ എന്നുമാത്രമല്ല ബാംബേയിൽഒരു ടെയിഡ് എജന്റിനെ നിയമിച്ച് ജനങ്ങൾക്കും ഗവണ്മെന്റിനും വളരെ നഷ്ടം വരുത്തിക്കവിധത്തിൽ വലിയ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുകയുംക്രൂടിചെയ്തു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കുടിൽവ്യവസായത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് അത്യാവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെന്തല്ലാമാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ച് അതിലേക്കു വേണ്ടിയുള്ള ശരിയായ പ്രചരണവേലകൾ നടത്തേണ്ടതാണ്. അതുകൂടാതെ ഈ രാജ്യത്തുള്ള ധനികന്മാരെക്കൊണ്ടു കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്നതിനു അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്യാവുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റും മറ്റു ധനികന്മാരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കാവുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ അവരെക്കൊണ്ടും ചെയ്യിച്ച് രാജ്യത്തെ വ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു വേണ്ടതു ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡയറക്ടർ വല്ലപ്പോഴും ഒക്കെ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കാറിൽ സഞ്ചരിച്ചിരിക്കാം. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റധികൃതർസർക്കീട്ടുവരുന്ന കാര്യം സ്ഥലനിവാസികളാരും അറിയുന്നില്ല. ഐ. ഐ. ഡി. കാരുടെ സഞ്ചാരം പോലെയാണ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു്. അവർ സർക്കീട്ടായി വന്ന അവിടത്തെ ജനപ്രതിനിധികളേയൊ ജനങ്ങളെയൊ കണ്ട് അവിടത്തെ ആവശ്യങ്ങളെന്താണെന്നും എന്തെല്ലാം വ്യവസായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങാം അവിടെ നടത്തുന്നതിനു സൌകര്യമുണ്ടെന്നും അനേഷിച്ചറിയാതിരിക്കുന്നതു് വളരെ ദയനീയംതന്നെ. ആലുവായിൽ മുൻപു് റെയിൽ ബ്യാഗ് പനമ്പു് കൊട്ട വട്ടി മുതലായമറുപലതരം വിട്ടുസാമാനങ്ങാം മുളകൊണ്ടും ചൂരൽ കാണ്ടും ഉണ്ടാക്കിവന്നിരുന്നു. ഒന്നരണ്ടുകൊല്ലം ആ വ്യവസായം അവിടെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു അതുനിറുത്തിക്കളഞ്ഞു. അവിടെ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ ഇന്നും ആ വക സാധനങ്ങാം ഉണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. ആലുവാ റയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽചെന്നാൽ ഈ തിരുവനന്തപുരത്തു കിട്ടാത്തതായ പല വിചിത്രപണികളുള്ള നെയ്ത്തുസാധനങ്ങളും കിട്ടുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് മുൻപുണ്ടായിരുന്നവിധം പനമ്പുമുതലായി മേൽപ്പറഞ്ഞസാധനങ്ങാം നെയ്തുണ്ടാക്കുന്നതിനു വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു സ്കൂൾ ഏർപ്പെടുത്തി ആ വ്യവസായത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ പത്തോ മുപ്പതോ മൈലിനകത്തു് ഓരോ സ്കൂളുകളേർപ്പെടുത്തിയാൽ അതു് ക്രമേണ എല്ലാ സ്ഥലത്തും പരന്നുകൊള്ളും. അതിലേക്കു് ആവശ്യമായ ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു് വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ളവർ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ അതിനെ പ്രവർത്തിപഥത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. വ്യവസായത്തിൽ താല്പര്യവും ഇഷ്ടാഹവുമുള്ള ആളുകളെ കണ്ടു ഈ വക സംഗതികളെപ്പറ്റി അവക്കു വേണ്ട ഉൽബോധനംകൊടുത്തു അവരെക്കൊണ്ടും പല വ്യവസായങ്ങാം നടത്തിക്കുന്നതിനു ഡയറക്ടർ പ്രത്യേകം ഏർപ്പാടുചെയ്യണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് എൻറെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR : I beg to support the motion. In this connection I would speak about the home industries *viz.*, the rural industries regarding the preparation of palmyrah sugar candy. It is mainly in the hands of women and particularly in the hands of Nadar women in South Travancore. It is considered to be a declining industry and the Census Commissioner in his report has displayed an erudition on this subject. But he has failed to say why the industry has declined. To me it appears the industry has declined for the following reasons. If ten gallons of sweet toddy are boiled, it condenses into seven gallons and the colour of the liquid becomes brown. If all the gallons of the liquid are allowed to crystaelise, only two gallons or sometimes one gallon, that comes as crystal. The rest goes as waste. If the Industrial Chemist can find out ways and means to see that all the seven gallons are crystallised, I hope there will be a regeneration of this declining industry. With these words I support the motion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : സർ, കടൽവ്യവസായത്തെ പ്രത്യേകിച്ചും സ്ത്രീകൾക്കു വീട്ടിലിരുന്നു ചെയ്യാവുന്ന വ്യവസായത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് വിമർശിക്കുന്നതിനു നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി കടൽവ്യവസായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ ആണ് സാരമായി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെ കുറവും കൃഷിവിഷയത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനു ഇവിടെയുള്ള അസൌകര്യങ്ങളും നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തെ ഐശ്വര്യത്തിൽ മുന്നാട്ടു കൊണ്ടുവരുവാൻ വേറെമാർഗ്ഗം നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കടൽവ്യവസായം നടത്തുന്നതിന് പലതരത്തിലുള്ള സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ഒരുവലിയ ഭൂവിഭാഗം വനമായി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അനേകംതരത്തിലുള്ള റാമെറീരിയൽസ് ധാരാളമായി കാണുന്നുണ്ട് ആ സാധനങ്ങൾകൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും വ്യവസായങ്ങൾ ചെയ്യുവിദേശങ്ങളിലയച്ചു പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു വഴിയുണ്ട്. ഈ നാട്ടിലെ തെങ്ങിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന റാമെറീരിയൽസ് കൊണ്ടു കയറുപായ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി പുറത്തയക്കുന്നതല്ലാതെ ഇവിടെ പുറത്തയച്ചു പണംനേടുന്ന പറയത്തക്ക യാതൊരു വ്യവസായവും ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നില്ല. വ്യവസായവകുപ്പിലും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെപ്പോലെ പല വിദഗ്ധന്മാരെയും അന്യരാജ്യങ്ങളിലയച്ചു പഠിപ്പിച്ചുവരുത്തി വൻപിച്ച ശമ്പളങ്ങളും കൊടുത്തുവച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ പരിശ്രമമെല്ലാം കടലാസിൽ മാത്രമല്ലാതെ ഇവിടെ തൊഴിലുകളെ പ്രായോഗികമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകാണുന്നില്ല ജപ്പാൻ ഇന്ന് കടൽവ്യവസായത്തിൽ വളരെ ഉയർന്ന നിലയിലിരിക്കയാണ്. അതുകൊണ്ട് ജപ്പാനിൽനിന്നും കുറെ വിദഗ്ധന്മാരെവരുത്തി എല്ലാ താലൂക്കുകളിലെയും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കടൽവ്യവസായം പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏർപ്പാടുചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രായോഗിക പരിശീലനം നൽകുന്നതിനു ഏതാണ്ടും വർഷത്തേക്ക് രണ്ടോ മൂന്നോ ലക്ഷം രൂപവീതം ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചാലും തരക്കേടില്ല. നമ്മുടെ ഭാവൈശ്വര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഈവിധമാണെന്നുറപ്പിക്കേണ്ടതു്. നമുക്കും ഭാവിയിലെ തലമുറകൾക്കും അതുകൊണ്ടു ഐശ്വര്യമുണ്ടാകും. ഈ കടൽ വ്യവസായംകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ജപ്പാൻവ്യവസായത്തിൽ ഇന്നത്തെ ഉന്നത നിലയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു്. അവിടത്തെ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ൭൦ ശതമാനവും കടൽവ്യവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സായസ്ഥാപനങ്ങളാണ്. അവിടത്തെ വ്യവസായികളിൽ അധികംപേരും കുടിൽവ്യവസായക്കാരുമാണ്. ഇവിടെ മുതുങ്ങിയ ചെലവിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനു ധാരാളം ക്ലേലിക്കാരുണ്ട്. ധനവാന്മാർക്കും ദരിദ്രർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ വീട്ടിലിരുന്നു തൊഴിൽചെയ്യാൻ സൌകര്യപ്പെട്ടമെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതു ഐശ്വര്യത്തിനു മാർഗ്ഗമായിത്തീരുമല്ലൊ. ഇവിടെ വൻപിച്ചതരത്തിലുള്ള ഫാക്ടറിവ്യവസായങ്ങൾ നടത്തിയാൽ അതിൽ വിജയംനേടാൻ പ്രയാസം. വനങ്ങളിലുള്ള വൻമരങ്ങളെ വെട്ടിമാറ്റാതെ ചെറുമരങ്ങളെ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയാണ് വലിയ സംഖ്യകൾ മൂലധനംമുടക്കി വിദേശിയർ നടത്തുന്ന വ്യവസായശാലകളിൽനിന്നും കറഞ്ഞവിലക്കു ഇവിടെവന്ന വിറ്റഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമാനങ്ങൾക്കു വൻപിച്ചതരത്തിലുള്ള നികുതി ചുമത്തി നിയന്ത്രിക്കാതെ ഇവിടെ വലിയ വ്യവസായശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു. ഇവിടെ സുലഭമായി റാമെറീരിയൽ ലഭിച്ചിട്ടും റബ്ബർ ഫാക്ടറി പരാജയത്തിലാണ് കലാശിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ കുടിൽ വ്യവസായത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് പുരോഗതിക്കാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. അതിലേക്കു വൻപിച്ച തുകകൾ ചെലവുചെയ്തു കുടിൽവ്യവസായം ബാലികാബാലന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കണം ഇതുപോലുള്ള സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. D. FRANCIS: சார், தென் திருவிதாங்கூரில் கைத்தொழில்கள் செய்வதற்கு தாராளம் வசதிகளும், ஆளுகளுமுண்டு. தச்சாசாரி, கொத்தன் வேலைகளும், சித்திரவேலைகளும் செய்யக்கூடிய ஆள்கள் தாராளமுண்டு. இருந்தாலும் இந்தக் கைத்தொழில்களை சாஸ்திரப்படி சரியாகப் படிப்பிக்க ஆள்களில்லை. இப்போது நாகர் காயிலில் கைவு சாலை மாத்திரம் கவர்மெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது காலுக்குநாள் செம்மையாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதின் சூப்பிரண்டி விடாமுயற்சியுள்ளவர். தற்காலம் தச்சாசாரி சாமான்கள் செய்யக்கூடிய சின்ன கைத்தொழிற்சாலை ஒன்று (Carpentry Class) கூட ஏற்படுத்தி, அதில் பால்யர்களைப் பழக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மோஷனை பின்தாங்குகிறேன்.

MR. V. CHANDAMIAH: I wish to say a few words about the industry that could be usefully applied in the case of our women. Our ladies know how to cook and eat well and then sleep. We people are only soldiers who know how to fight and our women know to cook and eat well. Now our women are almost starved. They should be taught some home industries. There is no access for men in our homes. I request the department to depute female experts who can give instruction about cottage industries. There is the lace industry which could be profitably taught our women folk. It was in the hands of Muslim women at Kottar South Travancore. It somehow declined. Some years back foreigners came and understood the secrets of our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. Chandamiah.]

industry. After some time that too died away. I would request Government to revive that industry so that our women could study them and earn something for their livelihood. Formerly our Maharajas purchased the lace manufactured by the Muslim womenfolk of this country. Now there is no scope for it. I once again request Government to take steps to revive the industry.

MR. C. KUMARA DAS: Sir, I must first of all thank all the members who have taken part in this discussion, for, they have treated the subject so thoroughly and told us certain methods whereby we could encourage cottage industries. Government are perfectly well aware of the needs for improving cottage industries and making them more paying. They are also well aware of the economic condition of the masses. As a result of this they have found that, in order to improve the economic condition of the people, in order to improve their standards of living it is absolutely necessary that subsidiary occupations should be made available to those who are willing to go in for them. Government have not been slow to realise this and to concert measures for remedying them. Of course all measures that are necessary for improving and encouraging cottage industries cannot be brought in, in a day. It will take time. Still Government can say with confidence that they have been very earnest about this and they have done whatever was possible, to improve the industries of the State.

In the matter of encouraging industries among the women folk of the country, Government have started schools for training women in those industries in which they excel. It is common knowledge that some of the foreign bodies, particularly missionary bodies, have introduced in the State certain kinds of work, such as embroidery and needle-work which have been taken up by certain communities. It was the endeavour of Government to see that such avenues of occupation were not restricted to any particular community and Government therefore started schools for teaching embroidery and needle-work so that, all the communities may have a chance to study them. It has been a success in many of the schools of the State. Some of the people who have gone there and studied the subjects are going about from house to house, take orders and execute them, and are able to make a fairly satisfactory living. Some of the bodies and associations, as for instance, the Trivandrum Mahilamandiram, are doing splendid work in this connection, Government are also helping such institutions by giving them grants, particularly girls schools; There is no restriction made about boys or girls in the matter of admission to any of the ordinary technical schools. There are also certain schools which are specially meant for girls and they are provided with grants. The industries that are taught are being pursued by those girls who have studied there.

As for the matter of Government themselves having a scheme for introducing home industries, that is, industries to be done at home, I am not sure whether Government will be the best agency for that. I

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

wish associations, particularly women's associations, would come forward and ask for help from the Department or the Government, and I am sure Government will be pleased to grant all facilities whereby it will be possible to get these industries actually introduced in the homes to which ordinary people have no access. The Mahilamandiram is an excellant example of how institutions can make use of the facilities provided by the Government. A person was deputed by the Mahilamandiram to be trained in soap making. The person was trained in the Industrial Research Laboratory and is now able to produce and sell fairly good soap. They have sent two of their girls to the embroidery section. They have introduced embroidery and needle work there with their aid.

In the matter of providing amenities for the backward communities about which Messrs. John Joseph and Kesavan Sastri have spoken. I have to say that a great deal is being done and Government are prepared to go further still and push forward the work that they are doing towards the amelioration of the condition of the backward classes. The itinerant weaving party is sent to places where there are large numbers of people of the backward classes living, without practically any communication at all to their villages, and they are doing excellent work. Without leaving the work where they have finished it, it is also the practice to choose by an examination two of the best backward community pupils who attended those classes and give them looms, accessories and yarn free of cost, so that they may be able to set up a business of their own. The facility that has been so provided to backward communities has been made use of by them. Apart from this, there is a large number of schools which are mainly meant for the backward communities. Boys and girls of backward communities are being trained in these schools also.

There is another scheme under the contemplation of Government whereby facilities would be afforded in the houses themselves for carrying on a profitable industry. Messrs. Sassoons Ltd., have been induced to introduce *Rayon* (artificial silk) weaving in the cottages. The idea of this company is to supply yarn, and if necessary to advance money or materials for the manufacture of looms. They will furnish the designs and patterns for the fabrics to be woven. This will lead in course of time to the establishment of a net work of small industries in the State and a great number of people will be provided with work. The company will also collect the woven cloth for sale. Thus the great question of marketing the finished articles will also be solved when they buy back the products. They will be taken to their factory at Alwaye for being bleached, dyed and finished.

I may say a word in regard to some of the other matters that were mentioned for instance, palmyrah-juice. I know that 10 gallons of sweet palmyrah juice has to be reduced to a much smaller quantity than 7 gallon before we can produce sugar. If 10 gallons be reduced to 3 gallons we get a syrup, a small portion of which alone is sugar. A greater part of it is water. It is not possible to convert all the 7

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. Kumara Das.]

gallons mentioned by the honourable member, into sugar candy. The small quantity that can be isolated can be obtained as sugar candy and the remaining liquid can be used for other purposes, particularly in the production of alcohol. If large quantities of this syrup are produced we can certainly make use of it for purposes of distillation after fermentation. But the quantity that is produced is so small that it is not worthwhile resorting to this use of the syrup. With these words, I resume my seat.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: In view of the satisfactory reply given by the Government member, I beg permission of the House to withdraw the motion.

The motion, by leave, was withdrawn.

Motion No. 396.

The following motion was not moved :—

MR. JOHN JOSEPH :

396 "To reduce the allotment of Rs. 32,659 for Direction by Re. 1

Motion No. 397.

MR. A. THANU PILLAI: Sir, I beg to move "to reduce the allotment of Rs. 32,659 for Direction by Re. 1". My object is to discuss the policy of Government regarding the factory industries and to elicit information regarding the recent transactions into which the Government have entered in regard to the Rubber Factory the SugarFactory etc. The circumstances tend to show that those transactions were not in the best interests of Travancore. With regard to the Travancore Sugars we are told that the factory was not working satisfactorily and Government had to make some arrangements so that the money they invested in the concern might not be lost In securing that object the old company was wound up, the Government purchased the factory and sold it to a new company. They also sold the Nagercoil Distillery and the Tincture Factory to the new company. My point is that those transactions are not all in the interests of Travancore., Government have not taken care to see that it continues to be a Travancore concern. It has been enunciated to be the policy of Government with regard to this matter that when Government will encourage the formation of companies for industrial purposes only if the company is registered in Travancore and Travancore capital is given an opportunity to go in. My submission is that it is not enough. The concern must be really Travancorean. It must be run by Travancoreans and the profits should be available to Travancoreans. In the case of the Sugar Factory the old company namely the Travancore Sugars Ltd., requested Government to give them the contract for the manufacture of alcohol in the Nagercoil Distillery. They say that in case Government gave them that help there was every possibility of the factory being run profitably.

PRESIDENT: The Nagercoil Distillery was in the hands of foreigners.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. THANU PILLAI: The Nagercoil Distillery was in the hands of foreigners. When the Travancore Sugars Ltd., it is said, approached Government with a request to give them the contract for the Distillery.

PRESIDENT: It had its existence by conducting its business most badly.

MR. A. THANU PILLAI: They said that they could work the sugars.

PRESIDENT: They could at least keep proper accounts.

MR. A. THANU PILLAI: Sir, let me have my say.

PRESIDENT: These are matters in which very full information has been given, Honourable members must take the proper care because these proceedings go to the public and these are matters in which the paramount interest of Travancore are affected. Honourable members, before they make their observations, ought to be sure of the facts.

MR. A. THANU PILLAI: I am subject to correction. I know that the old Travancore Sugars approached Government with a request that they may be given the contract for the distillation of arrack in the Nagercoil Distillery and they hoped to work it at a profit in case the waste products of the Sugar Factory were allowed to be utilised for the distillery. The contract was not given to that company and the Sugar Factory was working at a loss. The present company are going to be managed by foreigners. The Managing Directors are foreigners.

PRESIDENT: There are no Managing Directors.

MR. A. THANU PILLAI: Anyway, it is managed by foreigners.

PRESIDENT: Secretaries for a limited period.

MR. A. THANU PILLAI: It is in the hands of foreigners. That is what I say. There has been admission on behalf of Government that Travancoreans are not taking shares to the extent to which it was anticipated they would. Therefore the fact is the profits of the concern will go mostly to outsiders. I want information on the point as to what precautions, if any, Government have taken to see that it continues a Travancore concern.

I want to raise another point. Jaggery is the material out of which sugar is made in the factory. The business hereafter being run by Messrs. Parry & Co., it is clear that they will monopolise it, and the price of jaggery is sure to go down. We cannot expect to get the same price as before where there were rival Sugar Factories in Travancore and the neighbouring British Indian Districts. There is that danger to be anticipated. I wish to get information on that point as well. That will be a serious handicap so far as the jaggery producers are concerned.

In respect of the Rubber Factory, I find in the Administration Report of the Department of Industries for the year 1111 the following passage: 'Messrs. South India Corporation, Ltd., Mattancherry, Cochin were appointed sole agents for South India for the sale of the goods manufactured in the factory on 12th June 1936. The products have been well received by the public and the demand is increasing. They also compare favourably, in respect of quality and price, with the foreign

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai]

imported articles." If that is so, I ask the question, "why was the hurry to hand over this factory to a private company." It was working satisfactorily and not only that, a little before Government handed over the factory to a private company, they appointed agents for the sale of the goods. That shows that Government anticipated that the factory would continue to work well. But before these agents had any time to do anything in respect of the goods manufactured, the factory was handed over to company. This is a matter on which, I think, I have every right to ask for information and explanation. What was it that transferred during the interval? There also the company, though registered in Travancore, is one in which very few Travancoreans have taken shares. That is the information given by Government to this House. That the shares taken by Travancoreans are few and are not to the extent that was expected, was the statement made on behalf of Government to this House. At the time the factory was started there was no intention of handing it over to a private concern. If it promised to be a really profitable concern, how is it that Government did not work it for some considerable time. Neither the company to which the Sugar Factory has been sold nor the company to which the Rubber Factory has been leased is a really Travancore concern though both of them are nominally so. The profits go to foreigners and the management too is in the hands of foreigners. Sir, with regard to the Rubber Factory again Government have leased it for 4 per cent. interest on the capital invested by them. The Financial Secretary has told us that there should be a return of at least 5 per cent. on the capital outlay in the case of reproductive investments. Then why was the hurry to lease it off for a lower return? That is what I ask. Government ran the factory for one or two years and I do not know what they have done with the articles at the time when it was handed over to the lessees. I wish to know whether these articles were handed over to the lessees or whether they were given to the South India Corporation, their sale agents. I wish Sir, to know whether the value of the articles has been realised either from the new company or from the agents. My contention is that Government do not take adequate thought when they invest large amounts in industrial undertakings. Now the Government tell us that the Clay Factory is anticipated to yield 15 per cent. return. But we have to wait and see how far that prophecy is going to be fulfilled. And an equal if not a stronger emphasis was given to the promise in regard to the return from the Rubber Factory. It will be remembered that there was opposition to the starting of the Rubber Factory on the ground that it would not work profitably and it would be a failure. That was not heeded. And in regard to theClay Refining Factory also the same promise is held out By the experience derived from the past one has to be apprehensive of the outcome of the Clay Refining Factory also.

Sir, my conclusion is that everything is not done in the interest of the State. Government do not take adequate thought before embarking upon schemes like these. They light-heartedly throw away public money.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

With regard to changes in the policy of the Government, I wish to make one observation Sir, here is a Government not responsible to the Legislature for their policy or change of their policy. With every change of administration, or, rather with every change of the head of the administration, their policies also change. Every new Dewan thinks that he can have his own way and enforce his own views and effect any changes he likes in the industrial policy of the Government as in other matters. What one Dewan does can be and often is easily undone by his successor. Sir, continuity of policy, and regularity of procedure, apart from the merits or demerits of particular actions have a value all their own. So, my submission is that adequate thought is not bestowed by Government before embarking on industrial ventures or decide upon changes of policy as to industrial matters. I am afraid Government act in a haphazard manner. With these words I commend my motion for the acceptance of this House.

MR. C. JEBAMONY NADAR: Sir, I rise to oppose the motion. In doing so I may express a hope that sufficient provision will be made in the new University to fructify the object of the new industrial schemes. Sir, I wish to say a few words regarding the Travancore Sugars as I come from that locality. As was promised by the Dewan President all the employees of the new company are Travancoreans. As a matter of fact all the contracts are being given to Travancoreans, and as such, we have only to applaud Government for this policy. Though funds come from outside to the company they are being spent on Travancoreans. I should also congratulate the Government and the Director of Industries for bringing into effect such an arrangement. This honourable House may be aware that the Government in their anxiety to develop and advance local industries started the factory. Then it was entrusted to some contractors who were not Travancoreans. While they were running the business, Government found that it would not be fair to allow them to continue further. If they had continued further I believe the public would have incurred a heavier loss on their investment. For that also I think that we must congratulate the Government, and the Director of Industries for having well understood situation and cancelling the contract and for having made the present arrangement. I am making these observations because I myself visited the factory on two or three times just to know how things are going on there. I am satisfied that all the assurances given by the Dewan President are being strictly complied with till now. If matters would go on at this rate the members of this House would certainly have every reason to feel satisfied.

MR. C. KUMARA DAS: Sir, first about the Travancore Sugars. Obviously some misunderstanding has arisen about the old company asking for contracts for distilling arrack from the molasses available from the factory. Sir, there never was a request made from the old company for that. What they actually said to Government was that the Government should purchase molasses at the price dictated by them. They wanted Rs. 12-8-0 for every candy when the market price

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. Kumara Das.]

outside was Rs. 4-8-0 and Rs. 5. They only wanted to sell the molasses for distillation. Therefore the argument that the company would have flourished if the contract was given to them falls to the ground. Suppose, Government proposed to take the molasses. But where were they to get them from? Practically no molasses were produced in the factory because they were not manufacturing sugar regularly owing to lack of funds. Whenever they were in need of funds they came to Government for help. Government have taken the majority of the shares and they had been wholly paid out. Still they came up. Government gave them one lakh of rupees. They spent this one lakh but they were not able to produce sugar. Another request and an amount of Rs. 50,000 was given to them as cash credit. Again the factory did not work. The chief reason why the company failed was that they were not able to find the raw material which they could not get regularly and steadily. The reason attributed by some honourable members that the company failed because they did not get the contract is not true.

Sir, the history of the Travancore Sugars has been a very chequered one. Ever since its formation it was going through very many hardships and difficulties. It was never able to pay any dividend or any interest that was due. They had taken loans. The price of the shares had fallen low. If they had placed the shares on the market they would not fetch anything. When things were going on like this the share-holders thought that they could not expect anything by way of dividend at all. That was the situation when the Government stepped into the breach and tried to give something to the shareholder. By a series of negotiations and exercising considerable tact it was made possible to get a very favourable value. The first offer was for Rs $1\frac{1}{2}$ lakhs. Negotiations were continued with the result that the whole concern including the machinery was valued at $3\frac{1}{4}$ lakhs should be deemed an amount which must be considered as very satisfactory and the outcome a remarkable achievement on the part of the Government. Sir, about the charge that the company was handed over to a non-Travancorean firm, I have already made it clear that the situation was such that either the factory had to be scrapped or something had to be done in order that it may not be closed down again. We received applications to run the factory from several people of the State. On their conditions it was impossible to hand the concern over to them. And so we had to go elsewhere. Government made it perfectly clear and definite that whatever be the cost they were not prepared to entertain any idea that the concern should be converted into something other than Travancorean. All possible reservations and all possible conditions were laid down definitely to see that it remained a Travancore concern. It was insisted on that it should be a Travancore company and for this the concern was made to be registered here. Great difficulties were raised by other party to get this done. Again, it was plainly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

agreed upon that preference will be given to Travancoreans in the matter of taking shares. Shares are still open for subscription by Travancoreans. In this connection I may say, that if this particular provision was not made, all the shares would have been oversubscribed by this time. We are hoping that more Travancoreans would come up to take shares. But as a matter of fact our people lag much behind other peoples in regard to the matter of investing money in public concerns.

MR. A. THANU PILLAI: May I know what was the price obtained of the old shares of the Travancore sugars?

MR. C. KUMARA DAS: Rs. 5 per share.

MR. A. THANU PILLAI: May I know the value of the share?

MR. C. KUMARA DAS: Rs. 15.

Then, there are other conditions also. The labour, as far as possible, should be Travancorean, as also the administrative staff. There is also the condition that, for the higher ranks of the administrative staff, the company must train Travancoreans. All that was possible has been done; and I do not think anything more could have been done by way of protecting the interests of Travancoreans.

MR. A. THANU PILLAI: Th allegation was made that the old company was not keeping proper accounts. Was there not an officer of the Travancore Government on the board?

MR. C. KUMARA DAS: Yes, Sir.

MR. A. THANU PILLAI: What was he doing?

MR. C. KUMARA DAS: It was he that scrutinised the accounts and reported to the Government that the accounts were not being kept properly.

MR. A. THANU PILLAI: The Government officer has been on the board for a pretty long time so that some action could have been taken.

MR. C. KUMARA DAS: But, Sir, the powers of the Government were very limited. The Government member on the board had no more rights than the other members; and the Government's interest was limited to their shares in the company, the loan that they had advanced to the company and the cash credit which they had found for them.

As regards the Rubber Factory, it is true that the Administration Report states that the products have been well received by the public, that the demand was increasing and that the products also compared favourably with articles imported from foreign countries. But the report does not say that the factory was being run in a really business like way. The products were certainly good; and the agents did get good reports about them. But, as I said, the concern was not run in the ordinary business like way. Sir, the House should realise the real distinction between ordinary business methods and the methods which the Government, have of necessity, to follow. For instance, there is a way in which business men keep accounts. But, the Government,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. Kumara Das]

are bound by certain rules and have to keep accounts only in accordance with those rules. Considering the peculiar position of the Government, it was found that the factory could not be carried on without the Government incurring heavy losses year after year. And, after all, the real object of the Government was to demonstrate to the public of Travancore that it was possible to run with profit a Rubber Factory in Travancore, that it was possible in Travancore to produce rubber goods which would compare with imported rubber goods and which could compete successfully with such goods in the open market. Therefore they decided that it would be wise for them to step aside and to leave it for business men to run it in the ordinary business way. That was the reason why the Government handed over the factory to a private company. And, they have secured their interests on what they have invested. They get four per cent on their capital outlay over and above the two and a half per cent and three per cent on their investments on the buildings and machinery respectively.

MR. E. JOHN PHILIPOSE: Is there any guarantee from the company as regards its continuing ability to pay the interest and depreciation charges?

MR. C. KUMARA DAS. They have deposited an amount which would suffice for some time. If they make any default, the deposit will be forfeited, and the contract will terminate.

As regards the stock of manufactured articles, the raw materials and chemicals in the stores of the factory, they have been valued at their market rate at the time of the contract—in regard to the manufactured articles in actual cost of production alone has been taken into account—and the company has already paid the Government Rs 80,000 in cash towards the value of these stores; and a small amount alone is yet due, from the company, which will be realised in time.

RAO BAHADUR A. RENGASWAMI AIYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, may I offer a few remarks on the financial aspect of the Rubber Factory?

We prepared a profit and loss account of the factory last year. We found that the loss amounted to above Rs. 80,000 and there was absolutely no prospect of the factory making any profit. There were also some administrative difficulties. We had some hitch with Mr. Helen, the expert at the factory, and we had to find out another expert. It was clear from the books of the factory that we could never hope to make any profit from it. On the other hand, the chances were that we would incur heavy losses, year after year. Therefore, from the finanial point of view, the bargain has resulted in considerable advantage to the Government. In addition to four per cent on our capital outlay, we get $2\frac{1}{2}$ per centage towards the depreciation of the buildings and 3 per cent on the cost of machinery.

MR. A. THANU PILLAI: Is it the opinion of the Financial Secretary that four per cent is adequate return on our investment?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR A. RENGASWAMI AIYAR: Taking into account the contribution on the buildings and machinery, we get about 5 per cent. And, after all, the interest in our loan is only $3\frac{1}{2}$ per cent. I think that is not bad.

On the whole, Sir, we have made a very good bargain.

MR. PUTHTPALLY S. KRISHNA PILLAI: May I know whether, in addition to the agreement already entered into with the rubber company, any further negotiation is being carried on with them?

RAO BAHADUR A. RENGASWAMI AIYAR: As I have said, in my speech introducing the Budget, the question of the sale of the factory is under consideration.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI (*Nominated*): Having heard the observations now made here and also having had the opportunity of knowing the figures and the details that were furnished at the presentation of the Budget, I should think that the Government have done well in handing over these two concerns, the Rubber Factory and the Sugar Factory, to private companies. Personally, I should think that, even if the Government could not get anything out of these two concerns, they should have, in the circumstances, unhesitatingly handed over the two factories to private companies so that they could be saved from future losses. It is a well known principle in trade that the moment a business is found to be losing, the earliest opportunity must be availed of to write off the bad debts, to reduce the capital and to arrange for some method of working which would ensure a reasonable dividend on the investments. It may be true that sufficient attention was not paid when the concerns were originally started.

Sir, I was one of the members of the first Economic Development Board when that body considered the proposal re: Sugar Factory at Thuckalay. That Board was definitely of opinion that Government should take a guarantee from the management for the interest on the Government outlay. Whatever that be, it cannot be denied that, *at the present moment*, Government have done the best that was possible.

It was argued that the new arrangement in regard to the Sugar Factory has deprived the jaggery producers of the price that they were getting for their jaggery. But, Sir, the Sugar Factory was never working at all; and a few years more of inactivity in the factory would have meant that the investment made by the Government and by the share-holders would be worth absolutely nothing. From that point of view also, the Government deserve to be congratulated on the present arrangement.

Sir, in these matters, we have to take things at their present value. They might have been worth much in the past. But, as I said, in business, the moment you discover losses, you should immediately reduce the capital and if possible sell it at its present worth. I am sure, that that has been done in the present instance. The best that we could get has been obtained and all possible losses have been saved. Government, therefore, deserve to be congratulated.

I oppose the motion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. CHANDAMIAH: Sir, Messrs Parry & Co., have been carrying on the manufacture of sugar in Kulasekharapattanam in the Tinnevelly District for the last so many years and they have been purchasing jaggery from the Tinnevelly District and also from the South Travancore. The season for jaggery there is between the beginning of Makaram and ends by Karkadagom. But here, the season commences from the end of Adi only and contninues for 6 months or more. That is the season so far as the places from Aramboly to Neyyattinkara are concerned. In Travancore, it is in this season that people purchase and store jaggery for distribution throughout Travancore; and the tappers know how to preserve jaggery. Our jaggery is purchased in immense quantities by the North Travancore people exported even to Madras and other places. It is wrong to say that, because the Sugar Factory has been handed over to Messrs. Parry & Co., the jaggery producers are going to suffer. Because, apart from the manufacture of sugar, the people of Travancore require jaggery for their daily use also; and, the people of north Travancore consume more of it than the people in the south. As I have already stated, Sir, Messrs. Parry & Co. have acquired good experience in the business. Of course, the interests of the Government must be safe; and the shareholders are sure to get good dividend. For these, it is best that the business is being run by an experienced firm like Messrs Parry's.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: സർ, താഞ്ചപിള്ളയുടെ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. ഷുഗർ ഫാക്ടറിയുടെ സമീപത്തു ജീവിക്കുന്നവനായ എനിക്ക് ഷുഗർഫാക്ടറിയെ സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടാകാവുന്ന അറിവോളം ഈ ഉപക്ഷേപമവതാരകനു് ഉണ്ടാകും എന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഷുഗർ ഫാക്ടറി ഒരിക്കലും നല്ലനിലയിൽ വരികയില്ല എന്നു് കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളിലെ നടത്തിപ്പുകൊണ്ടു എനിക്കു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. പാരി അൻറ് കമ്പനിയുമായിട്ടുള്ള മത്സരമാണു് ഇതിനുള്ള കാരണം. അതായതു് പാരി അൻറ് കമ്പനി തെക്കെ ഇൻഡ്യയിൽ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം അവരോടു മത്സരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതുകൊണ്ടു് കരുപ്പട്ടിക്കു വിലക്കുറവ് വരുമെന്നു അശുംസംശയിക്കേണ്ട. കരുപ്പട്ടി ഏതാനുംകാലം തിരുവിതാംകൂറിൽ കിട്ടുകയുള്ളു. ഏതാനുംകാലം തിരുനെൽവേലി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കരുപ്പട്ടി വാങ്ങിച്ചു പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. കരുപ്പട്ടി കിട്ടാത്ത ചില കാലങ്ങളിൽ ഷുഗർകെയിനിൽ നിന്നാണു് പഞ്ചസാര എടുക്കുന്നതു്. പഞ്ചസാര വ്യവസായശാല ഉറക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കരുപ്പട്ടി കായംകുളം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ ആവശ്യത്തിനായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു അന്നും അതിനു വിലക്കുറവില്ലായിരുന്നു.

ഷുഗർഫാക്ടറി തുടങ്ങിയിട്ടു കുറെക്കാലമായി. ഇവിടെനിന്നും നാഗർകോവിലിലേക്കു പോകുന്ന ശരാശരി ചരക്കു ചെല്ലുമ്പോഴുള്ള ഉർഗ്ഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥം അകത്തും പുറത്തും ഭരണത്തിലും ഉള്ളത് അനുഭവപ്പെട്ടം. ഏതായാലും ഗവണ്മെൻറ് ഇതിനെ ഒരു ലിമിറെഡ് കമ്പനിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

വടക്കൻതിരുവിതാംക്കൂറിൽ ഒരു റബ്ബർഫാക്ടറി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ അറിയുന്നതു്. അതു് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള റബ്ബർഫാക്ടറിക്കും തോൽവി പറ്റുമായിരുന്നു. അതിലേക്കു ഇട നൽകാതെ അതിനെയും ഗവണ്മെൻറിൻെറ കയ്യിൽനിന്നും വിടുത്തിയതിലും ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അനുമോദിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ലക്ഷോപലക്ഷം രൂപാ നിരുത്തരവാദിത്വമായ വ്യവസായപദ്ധതികളിൽ ചിലവു ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ കൃഷിക്കു് ഉപയോഗമുള്ള ജലസേചനപദ്ധതികൾക്കായി ആ തുകയും ചെലവു ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കാമായിരുന്നു. മേലാലെങ്കിലും ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികൾ ഏർപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെൻറു തുനിയണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തെക്കൻതിരുവിതാംക്കൂറിൽ കളച്ചൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്റ്റേറ്റു് എയ്ഡഡ് ബാങ്കിൻെറ ശാഖകൾ തുറന്നു അവിടത്തെ വ്യവസായികളെ ഗവണ്മെൻറു് സഹായിക്കണം. അവിടെ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാനുള്ള പല സൌകര്യങ്ങളുമുണ്ടു്. പനയിലുള്ള തുമ്പും തടിയും ഇവിടെനിന്നും കപ്പലിൽ വിദേശങ്ങളിലേക്കു് പോയി അവർ അവിടെ അതിനെ സംസ്കരിച്ചു നല്ല ചായവും മറുംതേച്ചു ബ്രഷായും മറുംതിരിയെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ എന്നെപ്പോലെ ബുദ്ധിശൂന്യരായ ആളുകൾ എട്ടും പത്തും അണ കൊടുത്തു വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം നമുക്കു ഇവിടത്തന്നെ ചെയ്യാവുന്നതാണു. ഈ വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൻെറ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്ന തെക്കൻതിരുവിതാംക്കൂറിലെ തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു സഹായിക്കണമെന്നു ഞാൻ വ്യവസായഡയറക്ടരോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കുടിൽവ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയും എനിക്കു ചിലതു പറയാനുണ്ടു്. വ്യവസായത്തിനുള്ള ഗ്രാൻറ് ശുപാർശയുള്ളവർക്കു മാത്രമേ കിട്ടുന്നുള്ളു. ആ നയത്തെ ഞാൻ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളായ അനേകം ചാലിയന്മാർ (നെയ്ത്തുകാർ) തെക്കൻതിരുവിതാംക്കൂറിലുണ്ടു്. അവക്കാർക്കുംതന്നെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് യാതൊരു സഹായവും ലഭിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ തക്കല മുൻസിപ്പാലിറ്റിയിലുള്ള മഹമ്മദീയസ്ത്രീകൾ പനയോലകൊണ്ടു് വട്ടി, കുട്ട, മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പുറത്തിറങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരാണ് അവർ. മഹിളാമന്ദിരത്തിലാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ നടക്കുന്നതെന്ന് ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു. അതിനെ ഞാൻ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. ഈ മഹമ്മദീയ സ്ത്രീകൾ ചെയ്യുന്ന വ്യവസായം അങ്ങോ ആരോ സങ്കേതസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അവിടെയൊക്കെ വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് സിൽബന്ധികളെ അയച്ചുനോക്കി ആവശ്യമുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണം.

പുരാതനമായി നടന്നുവരുന്ന വ്യവസായങ്ങളെ തെളിച്ച് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഇവിടത്തെ ആവശ്യം. അല്ലാതെ വിദേശങ്ങളിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളെ ഇവിടെ പകർത്തിയതുകൊണ്ട് ഒരു വിശേഷവുമില്ല. ഈ വക നിർദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർത്തുകൊള്ളുന്നു.

MR. A. THANU PILLAI: Sir, my motion before the House relates to the policy of the Government in regard to these industries, the way in which they have been spending money and the way in which they have acted recently. My motion is not confined merely to what has been done just a few weeks ago. I am attacking the policy of Govern-megt which does not direct its attention sufficiently to the welfare of the people. Now, Sir, I have been told many a time that the Rubber Factory would be a success and that the money spent on it would bring in a good return. But I am now told by the Government that the Government made a blunder in starting the Rubber Factory, that the start-Rubber Factory could not work at a profit, that they embarked on starting a factory which could not possibly be successful, and that they have now corrected the mistake they once committed. My position is that Government had no business to make that mistake, because it was in spite of opposition from this House that they started the Rubber Factory. In respect to the Sugars alro what they say is—they made a mistake; the mistake has been corrected. At that time there was every promise of substantial profit. We are asked to take things on trust and now we are told that a mistake had been committed. I condemn both the way in which public funds are spent recklessly and the objectionable way in which what are now admitted to have been mistakes are corrected. I am not concerned with the past administration or the present administration alone. I am concerned with the Government as a whole. Now we are called upon to vote funds for the Clay Factory which the Government say will bring in 10 to 15 per cent. Five or ten years hence the administration may say that this administration made a blunder in starting this Factory. The Head of the Administration may change and the then administration may say that they did a good thing in closing the Factory. Sir, in these matters before Government embark upon these schemes and public funds are spent, there should be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

sufficient consideration of all the aspects of the question. And our industrial enterprises should not be allowed to get into foreign hands. I therefore press my motion to a division.

The motion was put to the vote of the House and declared lost.

MR. A. THANU PILLAI: I demand a poll.

A poll was accordingly taken with the following results —

AYES—6.

1	Sahib Bahadur M. K. Mackar Pillai	3	,, K. N. Narayanaperumal Nadar
2	Mr. P. V. Mathai Chemparathy	4	,, G. P. Nilakanta Pillai
		5	,, P. J. Sebastian
		6	,, A. Thanu Pillai

NOES.—47.

1	Mr. Kottalil P. Abraham	26	Sahib Bahadur H. B. Muhamed Rowther
2	,, P. C. Adichan	27	Mr. K. R Narayana Aiyar
3	Sahib Bahadur V. Chandamiah	28	,, S. Narayana Pillai
4	Mr. S. Chattanatha Karayalar	29	,, K. R. Narayanan
5	,, M. L. D'cruz	30	,, R. Narayanan Namboori
6	Srimati K. Devaki Anthrajanam	31	Srimati T. Narayani Amma
7	Mr. E. E. Pandarathil	32	Mr. Kainikkara M. Padmanabha Pillai
8	,, D. Francis	33	,, N. K. Padmanabha Pillai
9	,, Kannara Gopala Panickar	34	,, Kayalam Paramesvaran Pillai
10	,, M. Govinda Pillai	35	,, P. Paramesvaran Pillai
11	,, C. Jebamoney Nadar	36	,, E. John Philipose
12	,, M. L. Janardana Pillai	37	,, R. Pitchu Aiyangar
13	,, Joseph Vithayathil	38	,, N. Ramakrishna Pillai
14	,, K. C. Karunakaran	39	,, Codiveetil C. Ramankunju
15	,, K. Kesavan	40	Rao Bahadur A. Rangaswami Aiyar
16	,, M. Kesava Panickar	41	Mr. P. Sivaraman Pillai
17	,, T C. Kesava Pillai	42	,, J. W. Tolson
18	,, T. T. Kesavan Sastri	43	,, E. P. Varghese
19	,, Puthupalli S Krishna Pillai	44	,, V. K. Velayudhan
20	,, C. Kumara Das	45	,, Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai
21	Rao Bahadur Rajyasevanirata Dr. N. Kunjan Pillai	46	,, N Velu Achary
22	Sahib Bahadur P. K. Kunju	47	,, P. Vivekanandam
23	Mr P. Kunjukrishnan		
24	,, K. Madhava Kurup		
25	,, M. G. Mathew		

NEUTRALS—4.

1	Mr. K. P. Kochukoratharakan	3	,, E. Subramonia Aiyar
2	,, M. Ramiah Pillai	4	,, T. M. Varughese

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai.]

The motion was declared lost, six voting *for* 47 voting *against* and 4 remaining *neutral*.

PRESIDENT: There is a similar motion in the name of Mr. John Joseph. He can move it now.

MR. N. JOHN JOSEPH: I am not moving it.

The following motion was not moved:

MR. N. JOHN JOSEPH:

399. To reduce the allotment of Rs. 78,750 for Industrial Education by Re. 1.

Motion No 398.

MR. N. VELU ACHARY: Sir, I move to reduce the alotment of Rs. 78,750 for industrial education by Re. 1.

സർ, ഈ രാജ്യത്തെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എഡ്യൂക്കേഷനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വ്യവസായി എന്ന നിലക്ക് എനിക്ക് രണ്ടുവാക്ക് പറയാൻ സൌകര്യം ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ സാവ്രതികമായ അഭിവൃദ്ധി വ്യാവസായീകരണമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന വിശാലവീക്ഷണമുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ഗവണ്മെൻറിനേയും നാട്ടുകാരേയും ഞാൻ ആദ്യമായി അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും വിദേശമായ ഗവണ്മെൻറും നാട്ടുകാരും നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ അധഃപതനത്തിനുള്ളകാരണം വ്യവസായങ്ങളുടെ കുറവാണെന്നു അറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു അതിന്റെ ഫലമായിട്ടുതന്നെയായിരിക്കണം, സർവകലാശാലയും പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിയും ടാൻസ്പോർട്ട് പദ്ധതിയും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പോകുന്നത്. ഇങ്ങനെ പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറു ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ വ്യവസായപദ്ധതികളുടെ അപര്യാപ്തതയെപ്പറ്റി ഒന്നു ചിന്തിക്കുകയും അതിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയും ഒരു സ്കീം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ഈ ഉദ്യമങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഫലമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇന്നത്തെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ തീരെ തൃപ്തികരമല്ല. എന്നു ഞാൻ വിനീതമായി അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പൊതുജനങ്ങളുടെ വകയായി ആണ്ടുതോറും ഇവിടെ ഒന്നേമുക്കാൽ ലക്ഷം രൂപായൊ അതിൽ കൂടുതലൊ ചിലവുചെയ്യുന്നതെന്നു കണക്കുകൊണ്ടു കാണാം. പരമാർത്ഥത്തിൽ വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ജനങ്ങൾക്കില്ലെന്നുള്ള വളരെക്കാലമായി അതിനെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കു തീർത്തു പറയാൻ കഴിയും. ഈ രാജ്യത്തു സാങ്കേതികവും സാഹിത്യവും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ലാതെയാണു കാണുന്നത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മൻകാലത്തു് വിദ്യാഭ്യാസവും വ്യവസായവും യോജിക്കുമെന്ന വിധം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൾ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. ഫൻ ഫ്രം-ലോ ഫർ-ലോ ആണു് ഇതിനെ രണ്ടായി പിരിച്ചതു്. ഇവിടത്തെ വ്യാവസായീകരണം ഒരു വിദേശിയെ കൊണ്ടേ സാദ്ധ്യമാകൂ എന്ന മിഥ്യാബോധം കൊണ്ടായിരിക്കുമോ എന്തൊ ഒരു വിദേശിയെ വരുത്തി. അതു് മി: ബാർക്കർ ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡയറക്ടരായിരുന്ന കാലമത്രയും വ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെൻറു് വളരെയൊക്കെ യത്നം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെകൊണ്ടു് സാരമായ പ്രയോജനങ്ങളൊന്നും ജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു് സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടും ഗവണ്മെൻറിന്റെ മറു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾകൊണ്ടും തെളിയുന്നതാണു്. മി: ബാർക്കറിനുശേഷം യഥാർത്ഥ വ്യവസായികളല്ലാത്തവരും വ്യവസായികളെ തിരിച്ചറിവാൻപോലും പ്രാപ്തരല്ലെന്നു വിചാരിക്കാമെന്നുള്ളവരും ആയ കുറെ ഏട്ടുവാഴികൾ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ഇതിനുശേഷവും മുമ്പു് പ്രാബല്യത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വ്യവസായങ്ങൾപോലും അധഃപതിക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഉദാഹരണമായിട്ടു പറയുകയാണെങ്കിൽ ബെൽമെറൽ വ്യവസായത്തെത്തന്നെ എടുക്കാം. അതു് ഇവിടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തൊഴിലായിരുന്നു. അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു് അനവധി സാമാനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും അയച്ചുകൊണ്ടുമിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ നമുക്കാവശ്യമുള്ള ബെൽമെറൽ സാധനങ്ങൾക്കായി നാം അന്യ രാജ്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. അതായതു് നമുക്കു് ഏറ്റവും അടുത്ത കൊച്ചി, കുംഭകോണം, മൈസൂർ, മദ്രാസു്, മധുര, തൃച്ചിനാപ്പള്ളി മുതലായ നാടുകളിൽനിന്നുമുണ്ടാക്കി അയക്കുന്ന വെങ്കലപാത്രങ്ങളും മറ്റുമാണു് നമുക്കിവിടെ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇതു കൂടാതെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും വരുന്നുണ്ടു്. വളരെ പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന ഈ വ്യവസായം ഇങ്ങനെ അധഃപതിച്ചുപോകാൻ കാരണമെന്താണെ എന്നു് ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം സാമാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന സഹായങ്ങളുടെ കുറവാണെന്നു കാണാം: ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും ഇതിന്റെ ഉപവകുപ്പിലും അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു വരുത്തിയിട്ടുള്ള അനേകം വിദഗ്ധന്മാരുണ്ടു്. അവർക്കു് ശമ്പള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വും പ്രമോഷനും കിട്ടണമെന്നുള്ള മോഹമല്ലാതെ അവർ പഠിച്ച എന്നു പറയുന്ന വിദ്യയെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്രദമായ രീതിയിൽ പ്രയോഗിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം അവക്ക്ശേഷമില്ല. ഈ സ്ഥാപനം എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നുള്ളതിനു ഒന്നു രണ്ടു നിർദേശങ്ങൾ ഇവിടെ വിശദീകരിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഒരു സ്ഥാപനത്തെ എടുക്കാം. ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ സ്കൂൾ ആഫ് ആർട്ട്സ് എന്ന് ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ട്. അതുമൂലം ജനങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴും ഉപയോഗമുള്ള സാമാനങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു മാതൃക ചെയ്തും പരസ്യപ്പെടുത്തി വേണ്ടതരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ ജനങ്ങൾ അതുകണ്ട് അതുപോലെയുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ആരംഭിക്കുകയും തൻമൂലം അത്തരം വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആണ്ടോടാണ്ട് ഏകദേശം ഇരുപത്തിനാലായിരം രൂപയോളം ചിലവുചെയ്യുന്ന സ്കൂൾ ആഫ് ആർട്ട്സ് ഇപ്പോൾ കാര്യക്ഷമമായി യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നും സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് ചില പ്രത്യേക വരവുകൾ ഉണ്ടാക്കാമെന്നാണ് ഗവണ്മെൻറ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിലും ഏകദേശം നാലായിരം രൂപയിൽ കൂടുതലായി ആണ്ടുതോറും വരവുണ്ടാകുന്നില്ല. ഇത്രയധികം പണം ചിലവുചെയ്ത് കളയുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യമാണെന്നപോലും എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗമുള്ള സാമാനങ്ങളുടെ ഡിസൈനുകൾ നിർമ്മിക്കുകയും അതു ഗസറ്റുമൂലം പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും പടം കണ്ടാലും മനസ്സിലാക്കാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലാത്ത ചില സാമാനങ്ങൾ ചെയ്തു പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു തന്നെ ഗവണ്മെൻറിനു കൂടുതൽ വരവുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഇവിടെ സ്കൂൾ ആഫ് ആർട്ട്സിൽ നല്ല ഒരു തൊഴിൽ വിദഗ്ദ്ധൻ ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം ഒരു ഇൻവെൻറിങ് സെക്ഷൻകൂടി അതോടുകൂടി യോജിപ്പിച്ചു ജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനും ആവശ്യത്തിനും ഉപയുക്തമായ രീതിയിൽ ചെറിയ ചെറിയ മെഷ്യനുകൾ ഉണ്ടാക്കി ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ കഴിയും. അതിനുവേണ്ട എല്ലാ ഉപകരണങ്ങളും സൌകര്യങ്ങളും ഇപ്പോൾതന്നെ ഇവിടെയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ അവിടെ നടത്തുന്ന വ്യവസായത്തിൻറേയും സാങ്കേതിക വിഷയത്തിൻറേയും മേൽനോട്ടംകൂടാതെ ഈ വക കാര്യങ്ങളും ഒരു വിദഗ്ദ്ധനെകൊണ്ട് സാധിക്കാമെന്നുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ ബലമായി വിചാരിക്കുന്നു. ഇവി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടത്തെ പബ്ലിക്കുവക്ക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഒരു വക്ക്ഷാപ്പുണ്ട്. സ്കൂൾ ഓഫ് ആർട്ട്സിൽനിന്നും ഇതിനുവേണ്ട പാറേറണസ് ഉണ്ടാക്കി അവിടെ കൊടുത്താൽ അവർ മെഷ്യൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളും. ആ മെഷ്യനുകളെല്ലാം ജനങ്ങൾ വിലകൊടുത്തു് എടുത്തു കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഓരോ വ്യവസായവും കണ്ടുപിടിക്കാം. ഇതു ജനങ്ങളുടെ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയെ കാംക്ഷിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറ് ഉടനടി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമാകുന്നു. ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നൂറു വ്യവസായസ്കൂളുകളാണു് നടത്തുന്നതെന്നു റിപ്പോർട്ടു കൊണ്ടു് കാണുന്നു. ഇതിൽ അഞ്ചു മാത്രമാണു് സ്മിത്തെറിയും കാർപെൻറിയും സ്കൂളുകൾ. ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം വീവിംഗ് സ്കൂളുകളാണു്. ഇവിടെ ഇത്രമാത്രം വീവിംഗ്സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും നമുക്കു ആവശ്യത്തിനുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യുന്നതിനു ജനങ്ങൾ പ്രേരിതരാകുന്നില്ല. ഇതിനുകാരണം ഈ തൊഴിൽ വ്യവസായമായി നടത്തി അവർക്കുള്ള പ്രോത്സാഹനവും ശിക്ഷണമായ പാഠപദ്ധതിയുടെ കുറവും കൊണ്ടാണു്. ഈ രാജ്യം വളരെക്കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ നെയ്ത്തിനു കേൾവിപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. വളരെ നേരിയ ഇഴയിലുള്ള നേരിയതുകളും മുണ്ടുകളും ഇവിടെയുള്ള കഴിത്തറികളിൽ നാടൻ നെയ്ത്തുകാർ നെയ്തു വന്നിരുന്നു. അവ ബനാറീസ് സിൽക്കിനെക്കാൾ വളരെ മിനുസമായ തുണിത്തരങ്ങളുമായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി നമ്മുടെ നെയ്ത്തിനു വളരെ ഉപയുക്തമായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടം നെയ്ത്തിനു വളരെ കേൾവിപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമായിതീർന്നതു് പഴയ തറികളും റാട്ടുകളും പുരാതീന ചില കഡുബങ്ങളിലെ തട്ടിൻെറ മുകളിൽ ഇന്നു കിടപ്പുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇന്നു ഈ തൊഴിൽ വളരെ അധഃപതിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഇവിടെ ഇത്ര വളരെ നെയ്ത്തുസ്കൂളുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും ആ തൊഴിലിനു് ശരിയായ സ്ഥാനവും മാനവും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന നിർദ്ദേശത്തിൻെറ ന്യൂനതകൊണ്ടാണെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ശരിയായ വിധത്തിലുള്ള ഒരു സ്കീം ഉണ്ടാക്കി അതനുസരിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുത്താൽ ഈ വ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. ജനങ്ങൾക്കു് വ്യവസായങ്ങളിലുള്ള അഭിരുചികൂടി വരുന്തോറും ഇവിടെ തൊഴിലുകൾ വർദ്ധിക്കുകയും സുഖമായി ജീവിക്കുവാനും കഴിയും. ഇവിടെ തൊഴിലില്ലാഞ്ഞിട്ടാണു് ഗവർണ്മെൻറു ഉദ്യോഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Velu Achari.]

ത്തിൽ ഇത്രമാത്രം ലാഭകരം ഉണ്ടാകുന്നതു്. സ്മിതറിയും കാർപ്പന്ററിയും ഉള്ള സ്കൂളുകളും അഞ്ചെണ്ണം മാത്രമെ ഉള്ളു എന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതുപോരാ. ഈ തരം സ്കൂളുകൾ കരകൗതോഉംവേണ്ടതാണെങ്കിലും താല്പര്യമുതോറുമെങ്കിലും ഓരോ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സ്കൂൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. ഇതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെന്റിനു് വല്ലിയനഷ്ടമുണ്ടാകുമെന്നു് വിചാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവിടവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതായ സാധനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന സെയിൽസ് ഡിപ്പോവിൽ വഴുത്തി ചെലവഴിക്കാവുന്നതാണു്. ഇതിൽനിന്നും കമ്മിഷൻ എന്ന ഇനം വഴി ധനവും ഉണ്ടാകും. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റു് നടപ്പിൽ വരുത്താൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ട്രാൻസ്പോർട്ടു് പദ്ധതിയും ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ സഹായകമായി ഭവിക്കും. ഇങ്ങനെ വ്യവസായ സ്കൂളുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗത്തും ഉണ്ടാകുന്നതു നമ്മുടെ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കു് വളരെ, ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. തുകൽവ്യവസായം പാടെ നശിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

MR. C. KUMARADAS: Sir, The whole question of industrial education is under the consideration of Government. Government will carefully go through the suggestions made by the honourable member. And when they come to some decision all these suggestions will be taken into account.

MR. N. VELU ACHARY: തൊഴിലിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കാമെന്നു വ്യവസായ ഡയറക്ടർ ഉറപ്പു പറയുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The motion was by leave withdrawn.

Motion No. 400.

MR. A. THANU PILLAI: Sir, I beg to move the following motion:—

To reduce the allotment of Rs. 8,000 for Trade Agent and Sales Depot, Bombay, by Re. 1.

Sir, I wish to point out the extremely objectionable way in which the Trade Agency at Bombay was brought into being and managed ever since it came into existence. I find from the budget which is before me that the Trade Agent in Bombay spent in the year 1111, Rs. 17,000 and in 1112 Rs. 20,000. I am surprised to find that there is not even a passing reference to the Trade Agent at Bombay in the departmental report for 1111.

The doings of this Trade Agent are well-known to the members of this House. They are notorious—I may be pardoned for using the expression. The Trade Agent has not been submitting his accounts or his diaries. He came in for a lot of condemnation ever since he was

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

appointed, and yet Government thought it fit to continue him,—I do not know in whose interests. Sir, Government has to establish that this gentleman, was appointed as Trade Agent at Bombay and continued as such in the interest of the public of Travancore. I am afraid that they could not in the least succeed in doing so. I ask what the State has gained by the expenditure of this public money. The State has gained absolutely nothing. Not only that. It has been stated on the floor of this House that that gentleman has to account for large sums of money by way of the price of articles entrusted to him by private people for sale through his agency and also for Government moneys. I wish to get a detailed statement on these points from the Government member.

In this connection, I may mention the fact that in regard to this matter and cimilar matters, Government have been acting very irresponsibly. What was the advantage expected by appointing this gentleman? He is not a Travancorean. He cannot be expected to take adequate interest in the welfare of Travancore. He had not even visited Travancore before his appointment. In whose interests, I ask, was he appointed? Was it in the public interests? Or was it out of private considerations? He was continued and continued in spite of public protest. It was said that all the cocoanuts produced in Travancore would be sold in the North Indian markets. What has he done? His appointment has been terminated under very discreditable circumstances. Sir, Government owe a satisfactory explanations for this state of affairs to this House. With these words, I move the motion.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: Sir, it is gratifying to note that at last Mr. Thanu Pillai has begun to support Government. I understand from the Press Communique published on this matter, and also from newspaper reports, that Government have at last decided to do away with the Trade Agent. They have very correctly laid it down as their policy that hereafter the Trade Agent will not be a Trade Agent for the Government. They have in accordance with this new policy declared that hereafter the Trade Agents must be the agents of traders and not of Government and that in cases where such traders appoint their own agents, Government would be prepared to make contribution to them. Mr. Thanu Pillai's suggestion has only anticipated the Government's policy, perhaps my learned friend is not aware of what the Government are doing in this direction. I congratulate my friend for having come forward with this suggestion. I oppose the motion.

MR. KANNARA GOPALA PANICKAR: സർ, ഞാൻ ഇത ഉപേക്ഷിച്ച തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി യുടെ പ്രസംഗത്തിൽ വെസ്റ്റേൺഡിക്കയിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ സെയിൽസ് ഡിപ്പോവിനെ പ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല വിവരങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാത്തതു വളരെ ആശങ്ക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kannara Gopala Panickar.]

കുറെക്കു കാരണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല. ആ സെയിൽസ് ഡിപ്പോ ഇപ്പോൾ ഏതുനിലയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നോ അതിന്റെ പ്രവർത്തനരീതികൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നോ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവർത്തനസമ്പ്രദായങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നോ, അതു് ഇപ്പോൾ ആരുടെ ചുമതലയിൽ ആരു നടത്തുന്നുവെന്നോ അതിൽനിന്നുള്ള ആദായവും നഷ്ടവും എന്താണെന്നോ ഒന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല.

MR. P. K. KUNJU: ഈ സെയിൽസ് ഡിപ്പോ എവിടെയാണെന്നറിയാമോ?

MR. KANNARA GOPALA PANIKKAR: ബാംബെയിൽ അതുപോലെതന്നെ ഗവണ്മെൻറ് ഒരു ടെയിഡ് ഏജൻറിനെ നിയമിച്ചു. അതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ആ ടെയിഡ് ഏജൻറിനെ നിയമിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി തിരുവിതാംകൂറിലെ പല പത്രങ്ങളും അയാളെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ അനുപയുക്തമായ പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. അതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ ഗവണ്മെൻറ് അയാളെ നിയമിച്ചു. ആ ടെയിഡ് ഏജൻറിനെ ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരുനോട്ടീഫിക്കേഷൻമൂലം പിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നറിയുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിനെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള കാരണം എന്താണു? അയാളുടെ ജോലി എന്തായിരുന്നുവെന്നോ അയാളുടെസേവനം രാജ്യത്തിനു ഗുണമായിരുന്നുവെന്നോ, ദോഷമായിരുന്നുവെന്നോ എന്നും അയാളും ഗവണ്മെൻറുമായുള്ള ബാല്യതകൾ ഏതുനിലയിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നോ അയാൾ വല്ല സംഖ്യയും ഉത്തരവാദിത്വവും ചെയ്യുത്തക്കതാണോയെന്നും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിലില്ല. ഗവണ്മെൻറ് നോട്ടിഫിക്കേഷനിലുമില്ല. ഗവണ്മെൻറ് നിയമിച്ച ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായതുകൊണ്ടും ഗവണ്മെൻറ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വാസം നിക്ഷേപിച്ചതുകൊണ്ടും ഈ ആളിനെ വിശ്വസിച്ചു ഈ നാട്ടിൽ പലരും പ്രത്യേകിച്ചും ഇവിടത്തെ ചില നാളികേരക്കച്ചവടക്കാർ ഇദ്ദേഹവുമായി ചില ഇടപാടുകൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയെന്നും അതിനുവച്ച അവർക്കു ഭീമമായ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു എന്നുമാണു് ഞാനറിയുന്നതു. ഗവണ്മെൻറ് അയാളിൽ നിക്ഷേപിച്ച വിശ്വാസംകൊണ്ടു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടായ നഷ്ടമാണതു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ടെയിഡ് ഏജൻറായി ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും അതുനിമിത്തം ആളുകൾക്കു നഷ്ടംവരി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കയ്യും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ക്രെടി ഗവണ്മെന്റു വഹിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംക്രൂറിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലായി നാളികേരക്കച്ചവടക്കാർക്കും മറ്റും ഒരുലക്ഷത്തിൽക്രൂടുതൽ രൂപാ നഷ്ടമുള്ളതായും ടെയിഡ് ഏജന്റായിരുന്ന മി: കാഞ്ചി ഭാരക ദാസ് ഇൻസോൾവൻറായതായും അറിയുന്നു. ഗവണ്മെൻറു പൊതു ജനാഭിപ്രായത്തെ അറിയാതെയും പൊതുജനപ്രമാണികളോടു് ആലോചിക്കാതെയും നിയമനം നടത്തിയതിൽവച്ചുണ്ടായ അപകടമാണിതു. മേല്പാലെങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു പൊതുജനങ്ങൾക്കു ചതിയും നഷ്ടവും ഉണ്ടായേക്കുവാൻ ഇടയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ക്രൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു് നിയമനം നടത്തുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

നാളികേരത്തിനും മറ്റു ഉല്പന്നസാധനങ്ങൾക്കും വില കുറഞ്ഞു വരികയും സാമ്പത്തികാധഃപതനം നിലനിന്നുവരികയുംചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് വിദേശങ്ങളിൽ ക്രൂടുതൽ വിലകിട്ടുന്ന വിപണികൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാണെന്നും സമ്മതിക്കുന്നു. അതിലേക്കു പൊതുജനങ്ങളോടും ഗവണ്മെൻറിനോടും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരാളിനെ വലിയ ചെലവുക്രടാതെ നിയമിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ചെലവുകൊണ്ടു കാണുന്നതു്-ഇതിലേക്കു ക്ഷ ക്ഷ ക്ഷ-ൽ ക്ഷ ൧,൦൦൦ രൂപാ ചെലവുചെയ്തതായിട്ടാണു്. ഇതുകൊണ്ടു് തിരുവിതാംക്രൂറിന് യാതൊരുപ്രയോജനവുമുണ്ടായതായിക്കാണുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു് അയാളുമായി ഇടപെട്ടതുകൊണ്ടു് പലർക്കും വലിയ നഷ്ടങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടുതാനും. ക്ഷ ക്ഷ ക്ഷ ൨-ൽ ൨,൦൦൦ രൂപ ചെലവുചെയ്തതായിക്കാണുന്നു. ഇതിന്റെയും ഫലം ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടവും നഷ്ടവുമാണെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഈ സെയിൽസ് ഡിപ്പോകളും ടെയിഡ് ഏജൻറിന്റെ നിയമനവും വലിയ സംഖ്യ ചെലവാകുവാനിടയുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ മുൻപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ ആവശ്യമില്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

MR. K. R. NARAYANAN: താത്വത്തിൽ ഒരു ടെയിഡ ഏജൻറിനെ വെളിയിൽ വെയ്ക്കുന്നതിനോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. തിരുവിതാംക്രൂറിലുണ്ടാകുന്ന ഉല്പന്നസാധനങ്ങൾക്കു് വെളിയിൽ ഒരു മാർക്കറ്റു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ഇവിടത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിനു കുറെ പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ, ഇവിടത്തെ ടെയിഡ് ഏജൻറിന്റെ നിയമനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇവിടത്തെ ചെയ്തികളും അതിനു ശേഷം ഇന്ദ്രജാലക്കാരനെപ്പോലെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരോധാന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan.]

വും എന്നെ വളരെയധികം നിരാശയിൽ ആഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മൂലം ഇടപാടുകാർ നടത്തിയ ചിലക്ക് ഭീമമായ നഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചതായി എനിക്കറിയാം. ഉദാഹരണത്തിന് എന്റെ താലൂക്കിൽതന്നെ നടന്ന ഒരു സംഭവം പറയുന്നതു് അനുചിതമല്ലല്ലോ. എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പത്തഞ്ഞൂറുരൂപാ മുടക്കി നാളികേരക്കച്ചവടം നടത്തി. ഒരുത്തൻ കറേ നാളികേരം ഇദ്ദേഹത്തിനയച്ചുകൊടുത്തു. അതിനുശേഷം അവധിക്കു കച്ചവടം നടത്താമെന്നു ടെയിഡ് ഏജന്റിൽനിന്നും കിട്ടിയ കത്തനുസരിച്ച് ഏകദേശം നാലയ്യായിരം രൂപയുടെ ചരക്ക്. ഇവിടെനിന്നും അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് പണം ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരവധി വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. കുറെക്കഴിഞ്ഞ് പിന്നെയും പിന്നെയും അദ്ദേഹം അവധി ചോദിക്കയും ലാഭം ഉണ്ടാകുമല്ലോ എന്നു കരുതി പിന്നെയും പിന്നെയും അവധി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കയുംചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഒരു ചേര മറൊരു ചേരയെ വിഴുങ്ങി, വിഴുങ്ങുമാത്രം ശേഷിച്ചതുപോലെ ആളുമില്ല, അർത്ഥവുമില്ല എന്ന നിലയിൽ ആ കച്ചവടക്കാരനു് നഷ്ടംമാത്രം ശേഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു മാർക്കറ്റു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു നല്ലതാണെങ്കിലും ഈ മാതിരി നിരുത്തരവാദികളായ ആളുകളെ നിയമിച്ചു് ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടകരമായ വിധത്തിൽ ഉള്ള അനുഭവം വരുത്തുന്നപക്ഷം മാർക്കറ്റുതന്നെ ഇല്ലെങ്കിലും തരക്കേടില്ല എന്നാണു് ഈ അനുഭവംകൊണ്ടു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഇതുവരെയുള്ള നടപടികൾ തീരെ ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഒരു ടെയിഡ് ഏജന്റിനെ നിയമിച്ച വിവരം നമുക്കറിയാം. അയാൾ ഇതിനകം എന്തെല്ലാം ജോലികൾചെയ്തു, അയാളുടെ പ്രവർത്തികൾ എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു, അയാൾ നടത്തിയ കച്ചവടങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ ഏതുനിലയിരിക്കുന്നു, എന്തുകൊണ്ടയാളെ ഇപ്പോൾ പിരിച്ചുവിട്ടു, ജനങ്ങളോടു് അയാൾക്കു വല്ല ഉത്തരവാദിത്വവുമുണ്ടോ എന്നെല്ലാമുള്ള സംഗതികൾ ഒന്നും തന്നെ ഗവണ്മെൻറു പുറത്തു പറയുന്നില്ല. ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ആ കാര്യത്തിൽ വളരെ തന്ത്രവും ഒളിച്ചുകളിയും നടത്തിയിരിക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിലെ ഒന്നാംഖണ്ഡികയിലെ വാചകം ഒരു നല്ലെണ്ണം പൂരട്ടിയ സന്ദർഭത്തിലാണു് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടുഡവും വ്യക്തവുമായ ഭാഷയല്ല ഇക്കൊല്ലത്തെ ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വിദേശങ്ങളിൽ മാർക്കറ്റുകൾ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ആളുകളുടെ ആശങ്കകൾക്കും സംശയങ്ങൾക്കും പരിഹാരമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ അധികാരികൾ ഉത്തരം പറയുമെന്നും ഭാവിനടപടികൾ ത്വരീകരിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ മി. താണുപിള്ളയുടെ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. K. C. KARUNAKARAN: Sir, so far as I could see from the speech of my friend Mr. Thanu Pillai, he was attacking the conduct of the past Trade Agent at Bombay. The lump sum of Rs. 8,000 provided in the Buget is for the continuation of the trade agencies at Bombay and elsewhere. Mr. Thanu Pillai referred to the work so far done by the Trade Agent at Bombay. I can speak with some authority on the expansion of our cocoanut trade ever since the appointment of the Trade Agent at Bombay. During the year 1934-1935 cocoanut exported through the Alleppey Port came to 1,44,910. The export during the year 1935-36 was 21 03,664. That shows clearly an increase of 153·7 per cent on the previous year. During the present year 1936-37, the export of nuts was 44,44,250. That is the latest figure up to the 30th June 1937. That shows clearly an increase of 112·7 per cent on the past year. From my own experience of the Trade Agent the work done by him has really given an impetus, particularly, in the trade of cocoanuts, whatever may be the opinion held by some of my friends. The Trade Agent at Bombay was mainly instrumental in improving the prospects of our trade in pepper and ginger, in places like Delhi, Ahmedabad and Poona. Formerly those places had not known the source of these commodities. The Trade Agent at Bombay, was mainly responsible for this. In these circumstances, I think it is not quite fair to say that the Trade Agent had not contributed anything to the development of our trade. I do not quite endorse the views expressed by some members regarding the work of the Trade Agent at Bombay. Trade agencies are essential for the development of trade in the country. the availability of our articles should be made known to the other parts of the country. How are we to do that except by the appointment of Trade Agents in the different countries of the world?

In the year 1930, during the time of Mr. Austin, the then Dewan of Travancore, a lump sum provision of Rs. 30,000 was provided in the Budget for opening a trade agency in London. There was much discussion on the subject in the House. During the debate the late Mr. Lampard pointed out that the external trade of Travancore is mainly with British India. The volume of foreign trade of our country with the British India comes to 80 per cent. or so. Instead of experimenting an agency in London it would be better for Travancore to find out agencies in central trading places in India Thereupon the then Government withdrew that proposition. Therefore in view of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. C. Karunakaran.]

real demand from the people and also of the demand of the Legislature some agencies were created. I only maintain that the trade agency in Bombay was instrumental for the development of our trade especially in regard to cocoanuts.

I can tell you Sir, that we who are mostly interested in the external trade of our country are, owing to the political difficulties in Europe and elsewhere, turning our attention more and more to find out Indian Markets with which we can carry on our trade. One method of solving the problem is by having our representatives in various trade centres of India. Unless we send our own people to those places it is very difficult for us to continue our trade. In these circumstances I appeal to this House to sanction the sum provided under the budget for trade agencies.

MR. A. THANU PILLAI: May I know from the member whether he agrees in the view that the trade agency in Bombay was being mismanaged by Government?

MR. K. C. KARUNAKARAN: He is a business man, I cannot agree with Mr. Thanu Pillai, because, according to him, if I am a loser, I should have closed my business even long ago. In spite of losses sometimes one will have to carry on his business. In this case the Government appointed a trade agent at Bombay. People like myself took the responsibility of trading with him at our own risks. I was doing huge business with him. I wrote to Government enquiring whether they would compensate me for the losses incurred by me. They replied that the traders should take their own risks. Therefore I took the risk upon myself. Sometimes I made profits and sometimes I lost in the venture.

MR. A. THANU PILLAI: May I know how much the member has lost on account of that trade?

PRESIDENT: The honourable member need not disclose his private accounts.

MR. E. P. VARGHESE: I support Mr. Thanu Pillai's motion. It has been said by Mr. S. Krishna Pillai that the trade agency has been abolished. I do not think the trade agency has been abolished. If that be so, there would not have been a provision for funds in the budget. What I understand is, our Government are going to open, in consulation with the traders of our country, a new trade agency, the expenses of which will be partly met by Government and partly by the Chambers of Commerce and traders together. If any money is going to be spent by Government towards a particular business we on this side of the House have a duty cast on us, to see that the money is well spent.

PRESIDENT: The honourable member must remember that there are only two minutes more for the consideration of the demand.

MR. E. P. VARGHESE: One honourable member said that cocoanut trade has increased, because of the existence of the Trade Agent in Bombay. Another honourable member pointed out that the cocoanuts

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

sent to him have never been paid for. I think it is only in that way, cocoanut export must have increased. One solid fact remains and that is, the value of our cocoanuts has been lost. That sort of increase in cocoanut trade, we do not want at all. It was also stated that the trade agent at Bombay was responsible for finding markets for pepper and ginger in Ahamedabad, Poona and other places. Even without an agent, Malabar had the monopoly in pepper trade and it was known to the outside world. In fact, Malabar commanded the world market for pepper even without any agency particularly employed for it. I do not think it is necessary to advertise about our pepper in Delhi Poona and other places. I would like to know from the Government whether any other Indian State has trade agents in Bombay.

MR. K. C. KARUNAKARAN: What about Mysore?

MR. E. P. VARGHESE: I know Mysore has an agent in London Mysore being very much advanced in industry might require a trade agent. But my information is that no agent has been appointed in Bombay.

PRESIDENT: There is one agent at Bombay to represent Mysore.

MR. E. P. VARGHESE: Then I stand corrected. Anyhow before we engage another trade agent at Bombay, we must be very careful in choosing the person. If possible, we must choose a Travancorean who has business experience in those places. There are enough Travancoreans in Bombay, Calcutta and other places engaged in business. If a Travancorean is selected we will have the satisfaction that he may do the work in a responsible manner. For, he has to come back to his country and in case of failure he will feel shy to face his countrymen. There will be his relations also who will feel shy of his failures in the business. With these few words I support the motion.

PRESIDENT: The time for the demand has expired. Mr. Thanu Pillai's motion reads thus:

"To reduce the allotment of Rs. 8,000 for Trade Agent and Sales Depot at Bombay by Re. 1."

The motion was put to vote and lost.

MR. A. THANU PILLAI: Sir, I demand a poll.

A poll was taken with the following result:

AYES—23.

1.	Mr. Kottalil P. Abraham	13	Mr. P. V. Mathai Chemparathi
2	,, Kannara Gopala Panickar	14	,, M. G. Mathew
3	,, A. John	15	Sahib Bahadur H. B. Muhamed Rowther
4	,, Joseph Vithayathil	16	Mr. K. R. Narayanan
5	,, K. Kesavan	17	,, G. P. Nilakanta Pillai
6	,, M. Kesava Panickar	18	,, E. John Philipose
7	,, K. P. Kochukora Tharakan	19	,, P. J. Sebastian
8	,, P. K. Kumaran	20	,, A. Thanu Pillai
9	,, Thariathu Kunjithommen	21	,, K. T. Thomas
10	Sahib Bahadur P. K. Kunju	22	,, E. P. Varghese
11	Mr. P. Kunjukrishnan	23	V. K. Velayudhan
12.	Sahib Bahadur M. K. Mackar Pillai		

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

NOES—35.

1	Mr. P. C. Adichan	19	Mr. N. Ramakrishna Pillai
2	Sahib Bahadur V. Chandamiah	20	,, Kodiveetil Raman Kunju
3	Mr. S. Chattanatha Karayalar	21	,, P. Sivarama Pillai
4	,, M. L. D'Cruz	22	,, E. Subramonia Aiyar
5	Srimati K. Devaki Antharjanam	23	,, J. W. Tolson
6	Mr. E. E. Pandarathil	24	,, Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai
7	,, D. Francis	25	,, N. Velu Achari
8	,, M. L. Janardana Pillai	26	Rao Bahadur Dr. N. Kunjan Pillai
9	,, N. John Joseph	27	Mr. K. Madhava Kurup
10	,, K. C. Karunakaran	28	Rao Bahadur A. Rengaswami Aiyar
11	,, T. T. Kesavan Sastri	29	Mr. K. R. Narayana Aiyar
12	,, Kaviyoor K. K. Kochukunju	30	,, Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai
13	,, Puthupalli S. Krishna Pillai	31	,, P. Paramesvaran Pillai
14	,, N. Narayana Kurup	32	,, M. K. Padmanabha Pillai
15	,, S. Narayana Pillai	33	,, R. Pitchu Aiyangar
16	,, R. Narayanan Namboori	34	,, M. Govinda Pillai
17	Srimati T. Narayani Amma	35	,, C. Kumara Das
18	Mr. Kainikkara M. Padmanabha Pillai		

NEUTRALS—2.

Mr. T. M. Varghese	2 Mr. T. C. Kesava Pillai.

The motion was declared lost.

Motions Nos. 401 to 407.

The time allotted for the demand being over the following motions lapsed.

PRESIDENT: The question is that a sum of Rs. 3,78,726 under Demand XVIII—Industries including clay refining and Porcelain Factory be sanctioned.

The motion was put and carried, and the grant was made.

MR. M. K. MACKAR PILLAI:

401. To omit the allotment of Rs. 8,000 for Trade Agent and Sales Depot, Bombay

MR. M. L. JANARDHANA PILLAI:

402. To reduce the allotment of Rs. 1,53,726 for Industries by Re. 1.

MR. M. L. JANARDHANA PILLAI:

403. To reduce the allotment of Rs. 1,53,726 for Industries by Re. 1.

MR. T. C. KESAVA PILLAI:

404. To reduce the allotment of Rs. 1,53,726 for Industries by Re. 1.

MR. N. VELU ACHARY:

405. To reduce the allotment of Rs. 1,53,726 for Industries by Re. 1.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. C. KARUNAKARAN :

406. To reduce the total allotment of Rs. 3,78,726 under Demand XVIII by Re. 1.

MR. H. B. MAHOMED ROWTHER :

407. To reduce the total allotment of Rs. 3,78,726 under Demand XVIII by Re. 1.

DEMAND XIX—AGRICULTURE AND FISHERIES.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR (*Director of Agriculture and Fisheries*) : Sir, I rise for a grant not exceeding Rs. 2,37,181 under Demand XIX-Agriculture and Fisheries.

Motion No. 408.

MR. M. G. MATTHEW : Sir, I beg to move to reduce the allotment of Rs. 12,000 for salaries by Re. 1 to discuss the policy followed in the Department of making appointments and promotions. The question with respect to other departments has been discussed on the floor of this House in such detail that I do not, at this stage, want to go into the minor details, with respect to this department except to point out the disparity between the different countries in the number of appointments and officers in the Department. The Public Recruitment Committee called for the number of officers in the Department. The Committee recorded that out of 246 appointments in the Department only 28 were held by communities other than the overrepresented communities. Now another list has been called for by an honourable member of this House for a caste war statement of the officers in the Department. From that it is clear that out of a total of 250, 170 go to the communities that are adequately represented and only 80 remain for all the unrepresented communities together. A reference to the Civil List will also show that more than 75 per cent of the Gazetted appointments goes to those over-represented communities and only 25 per cent is reserved for the others. This is a matter which the Government and the Director should look into and redress at an early date. With these words, I commend the motion to the acceptance of the House.

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN : ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഉപകാരമുള്ള ഒന്നാണ് ഇവിടത്തെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ്. ഇതിൽപോലും ഇവിടെ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള ചില വൻപിച്ച സമുദായങ്ങൾക്കു തീരെ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഇരുന്നൂറിയൻപതിൽശിഷ്ടം ഉദ്യോഗങ്ങളുള്ളതിൽ മുക്കാൽ പങ്കും പുരുങ്ങിയ ഒരു ജനവിഭാഗമായ സവർണ്ണരുടെ കൈവശമാണിരിക്കുന്നത്. കൃഷിത്തൊഴിലിനെ നോക്കിയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. കൃഷിത്തൊഴിൽ കാലോചിതമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വലിയൊരു ജനവിഭാഗം പുറത്തു കിടക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ സ്ഥിതിയും നോക്കിയാൽ ഭൂരിപക്ഷമുള്ള സമുദായത്തിന്റെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly